

EMIL KRAUS SI SPLNIL SEN A VLASTNÍ FARMU V KLADRUBECH

„Koně se musí chovat s láskou“. Tato slova pronesl chovatel koní a poníků ze Stříbra Emil Kraus, který si splnil sen a založil farmu v Kladrubech. Původně chtěl mít jen dvůr a na něm tři koně. Dnes už je ale jejich počet desetinásobně vyšší a kladrubská Ponyfarm je hojně navštěvována. Sjíždějí se sem děti nejen ze Stříbrska a okolí, ale také z Plzně, Horšovského Týna, ze Stodu, Kokašic a dalších míst. Emil Kraus dokonce nedávno získal s jedním koněm třetí místo v parkurové soutěži v Horšovském Týně. Na snímku vidíte Emila Krause s tříletou Najlou. Chov koní však nepřináší majiteli pony farmy pouze radosti, znamená také velkou zodpovědnost a spoustu nejrůznějších starostí.

Více se dočtete na straně 4.

Foto: Deník/ Martina Sihelská

Koně musíte chovat pro lásku, ne pro peníze

MARTINA SIHELSKÁ

Kladruby – Kladrubská Ponyfarm, kterou založil před patnácti lety Emil Kraus ze Stříbra, má dnes dvaatřicet koní, z toho necelou polovinu pokrývají poníci pro děti. Mít koně je opravdu velký koníček, ale také splněný sen, jak majitel sám řekl. „Už ve Stříbře, když jsem se vrátil z vojny, jsem si pak koupil koně. Byl to červený hnědáček Tonda, kterého jsem získal od státního statku jako hříbě,“ vzpomíná chovatel.

„Opravdu jsem si ho zamiloval, byl to můj velký kamarád. Poslouchal na slovo a pomáhal mi třeba tahat slabší dříví. Tím, že byl u mě sám, se hodně naučil,“ řekl Kraus.

Emil Kraus pracoval řadu let jako zahradník. „Práce mě bavila, je to opravdu náramně štěstí, když můžete celý život dělat to, co vás baví. Ale na koně jsem stále myslel a hned, jak jsem se blížil k důchodu, jsem se začal pohlížet po okolí, jestli nenajdu nějaký vhodný objekt pro chov. To víte, ve Stříbře u domu by to asi nebylo to pravé,“ dodal.

KLADRUBŠTÍ KONĚ. Chovatel Emil Kraus si svého rozmanitého stáda cení. Foto: Deník/ Martina Sihelská

Snad to pověstné štěstí, o kterém mluvil, jej zavedlo do Kladrub k chátrajícímu statku. „Hned jsem tušil, že to bude to správné místo. Stálo mě to sice nějaké běhání a papírování, ale povedlo se. Zpočátku jsem si říkal, že mi budou stačit tři koně a tři poníci pro menší děti. Ale časem se to nějak vymklo a dnes jich je přes tři desítky,“ smál se Kraus. Začátky ale lehké nebyly, chyběly peníze. Naštěstí byla chuť pracovat. „Ani tady mě štěstí neopustilo. Seznámil jsem se s partou stříbr-

ských volejbalistů, kterým se můj nápad líbil a sami se mi rozhodli v začátku pomáhat. Nic za to nechtěli, jen se občas svezli na koni. Uklízeli tu budovy, opravovali zdi, připravovali stání pro koně, prostě dělali vše, co bylo potřeba. Byla to fakt skvělá parta a ještě jim touto cestou moc děkuji,“ vzpomíná na Valdána, Žízu, Tofino, Milka a další sportovce Kraus.

Dnešní farma má šedesát členů, kteří se starají o koně či pomáhají s pracemi na farmě. „Některí koně jsou v

nájmu, o ty se starají ti, co si je zamluvili. O další se starají dobrovolníci,“ říká chovatel. „Velký zájem je i o jízdy, kdo pomáhá, může se vozit, kdo ne, zaplatí, ale tyto peníze se ihned otočí do krmiva a provozu, takže o nějakém výdělku vůbec nemůže být řeč. Ale s tím jsem nikdy ani nepočítal, já to dělám pro lásku ke koním a ne pro peníze,“ dodal. Postupem času ke koním přibývala i další zvířata. „Chodí sem hodně děti, právě pro ně jsem časem pořídil zakrslé kozy, kočky, šedé labutí husy, králíky. Vždyť dnešní děti se s tím prakticky už nemají kde setkat, tak to tu mají pro pohlázení.“

Jedna věc Emila Krause mrzí. „Jsem z těch, co se snaží o návrat k přírodě, mám rád lesy a zvířata. Když ale teď vidím ty hrůzy, co nám tu kolem rostou na našich úrodných polích, tak je mi skoro do breku. Kde budeme za pár let brát obilí a další produkty, když každé pole bude obšancováno fotovoltaickými elektrárnami? Takovýchle věci mě dokáží opravdu rozesmutnit,“ říká nešťastně chovatel koní.